

Mál nr. 425/2023

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Slysátrygging launþega.

Tilkynningarfrestur.

Gögn.

240. Málskot mótttekið 7. nóvember 2023, ásamt fylgiskjöllum.

241. Bréf V dags. 1. desember 2023.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi slasast hinn 10. nóvember 2020 þegar 70 gráðu heitt vatn sprautaðist á vinstri hlið hans og bruna á vinstri handlegg. Slysið varð þegar M var að fylla á vatnsdúnk með heitu vatni og slanga losnaði af krana eftir að M skrúfaði fyrir kranann með fyrrgreindum afleiðingum. M leitaði samdægurs til læknis og fékk meðferð. M leitaði til lögmanns 2. febrúar 2021 en afturkallaði umboð til þess lögmanns í ágúst 2022 og sendi núverandi lögmaður hans tilkynningu um slys M til V hinn 18. ágúst 2022. V hafnaði bótaskyldu með vísan til 1. mgr. 124. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004 með bréfi dags. 24. nóvember 2022.

M telur að greiðsluskylda V sé til staðar úr slysátryggingu launþega þar sem ár hafi ekki verið liðið frá því að hann fékk vitneskju um atvik sem krafa hans er reist á þegar tjónið var tilkynnt til V hinn 18. ágúst 2022. M vísar til þess að í dómaframkvæmd sé við mat á ársfresti til tilkynningar tjóns skv. 1. mgr. 124. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004 (vsl.) verði við mat á kröfu um bætur fyrir varanlegt líkamstjón að líta til vitneskju tjónþola um hvenær þeir sjálfir geri sér grein fyrir því að einkenni þeirra séu varanleg. Einnig vísar M til þess að upphaf ársfrests sé matskennt í hverju tilviki fyrir sig og að M hafi ekki fengið upplýsingar í sínum læknisheimsóknum að afleiðingar líkamstjónsins væru varanlegar.

V hefur hafnað bótaskyldu og vísar til þess að tjón hafi ekki verið tilkynnt til V fyrr en 25. ágúst 2022. V vísar til þess að í gögnum málsins liggi fyrir að M hafi leitað á bráðamóttöku strax í kjölfar slyssins 10. nóvember 2020 og hafi síðan átt að fara til endurkomu á heilsugæslu fimm dögum síðar. Engin gögn liggi fyrir um slíka endurkomu. V telur að með því að leita til lögmanns 2. febrúar 2021 hafi M mátt vera ljóst að afleiðingar væru varanlegar og ársfrestur 1. mgr. 124. gr. vsl. hafi því runnið út ári síðar eða 1. febrúar 2022. Einnig bendir V á ákvæði í vátryggingarskilmálum skv. gr. 13.2.5 um að örorku þurfi að meta ekki síðar en þremur árum eftir slysdag og slíkur frestur renni út 11. desember 2023.

Álit.

Í málinu er ágreiningur um upphaf ársfrests 1. mgr. 124. gr. vsl. þar sem segir að sá sem eigi rétt til bóta úr slysátryggingu geti glatað slíkum rétti ef tjón er ekki tilkynnt innan árs frá því að hann fékk vitneskju um atvik sem krafa er reist á. Í dómaframkvæmd hefur verið miðað við að vitneskja tjónþola um varanlegar afleiðingar vegna kröfu um bætur fyrir slíkar afleiðingar marki upphaf ársfrestsins. Vega þarf og meta þau gögn sem liggja fyrir um slíka mögulega vitneskju hverju sinni og í þessu máli er óljóst hvernig læknismeðferð var háttáð eftir fyrstu komu M á bráðamóttöku. Hins vegar liggur fyrir að M veitti lögmanni umboð í byrjun febrúar 2021 til að gæta hagsmuna sinna vegna slyssins 11. nóvember 2022. Verður með hliðsjón af Hrd. 522/2012 að líta svo á að M hafi við þær aðstæður haft vitneskju um atvik sem krafa hans nú er reist á í skilningi 1. mgr. 124. gr. vsl. og ársfresturinn því runnið út í febrúar 2022 eða nokkrum mánuðum áður en tjón var tilkynnt til V. M á því ekki rétt til greiðslu bóta úr slysátryggingu launþega hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til bóta úr slysátryggingu launþega hjá V.

Reykjavík, 23. janúar 2024.

Póra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir